

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ.

Τιμάται γρ. ἀργ. 2.

Τιμάται γρ. ἀργ. 2.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 5 Ἀπριλίου 1892.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις.—Ἡ ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος (κατὰ τὸν PÈRE DIDON).—Ἡρόδοτος ὁ πατὴρ τῆς Ἱστορίας.—Ποικίλα.—Ἑπινωτιδὺς καὶ ἀγυρτεία.—Ἡ Λεγεὼν τῆς Τιμῆς.—Τὰ θαυμαστά τοῦ χαδῆς.—Ἡ Μαρία (διήγημα πρωτότυπον).—Ἡ Δευτέρα Μήτηρ (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Καθ' ἣν ἡμέραν σύμπας ὁ χριστιανικὸς κόσμος τὴν μεγαλειτέραν τῶν ἑορτῶν αὐτοῦ ἑορτάζει καὶ μεγίστην ὁ Ἕλλην αἰσθάνεται χαρὰν ὅτι διὰ τῆς γλώσσης αὐτοῦ προπαρεσκευάσθη τὸ μέγα ἔργον τῆς τοῦ ἀνθρώπου παλιγγενεσίας καὶ ἀνὰ τὸν κόσμον σύμπαντα τὰ ὑπερφυᾶ τοῦ χριστιανισμοῦ διεσαλπίσθησαν δόγματα, ὁ Ἕλλην, ὅστις οὐδέποτε νὰ ἐπιλησθῇ δύναται τοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐγκωμίου διὰ στόματος τοῦ ἀναστάντος, εἰπόντος ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τῶν εἰς τὸ ἱερὸν ἀναβάντων Ἑλλήνων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ «ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου», ὀλίγη βεβαίως ἀπονέμεται προσοχὴ εἰς τὰ ἐν τῇ πολιτικῇ σκηνῇ διαδραματιζόμενα· ἕνεκεν ὅμως τῆς σπουδαιότητος τῶν προπαρασκευαζομένων καὶ τῆς εἰς αὐτὰ ἀπονεμομένης προσοχῆς τοῦ τε διπλωματικοῦ καὶ τοῦ λοιποῦ εὐρωπαϊκοῦ κόσμου ἀνάγκη ν' ἀπασχοληθῇ ὀλίγον ἢ τῶν ἀναγνωστῶν διάνοια μετ' ὅλον τὸ χαρμόσυνον τῆς ἡμέρας, τὸ ἐν δευτέρα ὅλως μοίρα περιάγον τὴν περὶ τὰ πολιτικὰ τύρβην. Καὶ ἀληθῶς ἡ θρυλούμενη ρωσογερμανικὴ προσέγγις ἐν τῷ ἐμπορικῷ σταδίῳ δὲν φαίνεται ἄμοιρος σπουδαιότητος ἕνεκα τῶν προσδοκωμένων συνεπειῶν καὶ ἐν τῷ πολιτικῷ σταδίῳ, τῶν δυναμένων νὰ ἐπιδράσωσι μεγάλως ἐπὶ τῆς ἐν γένει εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς καὶ ἐπὶ τῆς εἰρήνης τῆς Δύσεως, τῆς διαταραχθείσης ἕνεκα τοῦ βουλγαρικοῦ πραξικοπήματος καὶ προσκρουούσης νῦν κατὰ σοβαρωτέρων προσκομμάτων ἕνεκα τῆς δεινώσεως τῶν πρὸς τὴν Γερμανίαν σχέσεων τῆς Ρωσίας, ἥτις οὐδέποτε νὰ λησμονήσῃ δύναται ὅτι μεγίστας τῇ γείτονι παρασχοῦσα ὑπηρεσίας καὶ διὰ μάννα ἐκθρέψασα τὴν μικρὰν Πρωσίαν κατὰ τὸν πρὸς τὴν Γαλλίαν πόλεμον ὅξος παρὰ τῆς εὐεργετηθείσης ἐποτίσθη καὶ ἐν τῷ βερολινεῖ συνε-

δρίῳ ἐδιδάσκετο ὅποια ἡ διεθνὴς τυγχάνει εὐγνωμοσύνη καὶ τίς ὁ καθ' ὃν ἀποδίδεται αὕτη τρόπος. Τὸ θρύλημα τῆς ρωσογερμανικῆς προσεγγίσεως, λαμβάνον σάρκα καὶ ὅσπ' ἐπιδρά μεγάλως ἐπὶ τῆς κρατούσης νῦν διεθνούς πολιτικῆς καὶ ἐντεῦθεν ἡ ταραχὴ τῶν ἐν Βιέννῃ καὶ Πέστη κύκλων, φοβουμένων μὴ ἡ πραγμάτων τῆς εἰρημένης προσεγγίσεως ἐξασθενίσῃ τὸν τριπλοῦν σύνδεσμον, καὶ ἀγωνιζομένων νὰ μειώσωσι μὲν τὴν σπουδαιότητα τοῦ πράγματος, νὰ θέσωσι δ' ἐν ἀμφιβολίᾳ τὴν ἐπαλήθειαν τοῦ θρυλήματος εἴτε διὰ τοῦ δυσχυρισμοῦ ὅτι ἀνυπόστατα ἦσαν τὰ ἐν Βερολίῳ ἀνταλλαγέστα περὶ τελωνειακῶν δασμῶν σχέδια τοῦ κόμματος Σουβάλωφ καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου, εἴτε διὰ τῶν συνεπειῶν τῆς σφόδρα κατατρυχούσης τὸν κ. Γίερς ἀσθενείας, τὸν θερμότερον τοῦτον συνήγορον τῆς ρωσογερμανικῆς συμπνοίας, τὸν ἐκτεθέντα χάριν τῆς συμπνοίας ταύτης εἰς τὸ μῖσος καὶ τὰς ἀρὰς τοῦ πανσλαβιστικοῦ κόμματος καὶ εἰς δεινὴν περιελθόντα πάλιν πρὸς τὸν ἡγέτην τούτου, τὸν ἀποθανόντα Κάτκωφ. Οὐχ ἥττον τὰ ἐπιχειρήματα τῶν πολεμίων τῆς γερμανορωσικῆς προσεγγίσεως ἐξασθενοῦσι διὰ τῆς ἀναγραφῆς σπουδαίων ἐκ Βερολίνου εἰδήσεων, καθ' ἃς τὸ τελωνειακὸν ζήτημα εὔρηται ἐν εὐαρέστῳ σημείῳ καὶ συντελεῖ ἀρκοῦντως εἰς τὴν πραγμάτωσιν τοῦ διακαεστέρου τῶν ἐν Βερολίῳ πόθου, τῆς συνεντεύξεως δηλονότι Ἀλεξάνδρου καὶ Γουλιέλμου. Ἐνθεν μὲν λέγεται ὅτι ὁ γερμανὸς μονάρχης μεταβαίνων εἰς Δάντσικ διευκολύνει λίαν τὴν ὀφειλομένην αὐτῷ ἀνταπόδοσιν τῆς πρὸς τὸν τσάρον ἐπισκέψεως, ἔνθεν δὲ βεβαιοῦται ὅτι οὗτος μεταβαίνει εἰς Γερμανίαν ὅπως παραστῇ εἰς τοὺς χρυσοὺς γάμους τοῦ Μ. δουκὸς τῆς Σαξ Βεῖμάρης Εἰζενάχ. Καρόλου Ἀλεξάνδρου Αὐγούστου, υἱοῦ τῆς Μ. δουκίσσης τῆς Ρωσίας Μαρίας Παυλόβιας, ἀδελφῆς τοῦ πάππου τῆς Α. Μ., τοῦ αὐτοκράτορος Νικολάου, καὶ ὅτι οὕτως εὐρίσκεται εὐθετὸς ὥρα ὅπως ἀντεπισκεφθῇ τὸν γερμανὸν μονάρχην. Ἀμφότερα ταῦτα ἀρκοῦντως κρατύνουσι τὴν ιδέαν ὅτι ἐν ταῖς διαδιδόμεναις περὶ ρωσογερμανικῆς προσεγγίσεως φήμας ὑπάρχει ἀλήθειά τις καὶ ὅτι ἡ διάγνωσις τῆς ἀκριβοῦς τῶν πραγμάτων καταστάσεως τὰ ἀρᾷ τὰ κύκλα τῶν πολεμίων τῆς ρωσογερμανικῆς προσεγγίσεως ἄλλως δὲ καὶ αὐτὴ ἡ ἐν Γερμανίᾳ κατάστασις εἴτε ἐσωτερικῇ, εἴτε ἐξωτερικῇ, ἐπιβάλλει τὴν φιλικὴν πρὸς τὴν Ρωσίαν πολιτείαν καὶ τὴν καλλιέργειαν τῶν πρὸς τὴν δύναμιν ταύτην ἀγαθῶν σχέσεων, διότι ἡ Γερμανία συνδεομένη διὰ τῶν ἀρχαίων πρὸς τὴν μεγάλην τοῦ

